

PROP DE VOSALTRES

Ajornem l'Assemblea Diocesana

Benvolguts diocesans:

Ja no sorprèn a ningú la informació sobre la suspensió o l'ajornament d'un esdeveniment per causa de la COVID-19. Ha passat amb festes, amb reunions, amb concerts, amb viatges i amb celebracions. Ho hem lamentat però ho hem acceptat amb bon esperit.

Avui desitjo comunicar que l'Assemblea Diocesana, prevista des de fa un any per al proper dissabte, dia 23 de maig, queda ajornada per la seva celebració al primer trimestre del pròxim curs. Anunciarem amb antelació la data concreta.

Molts de vosaltres coneixeu el desenvolupament d'aquesta magna reunió que congrega a més de dues-centes persones que representen a les parròquies, moviments apostòlics, delegacions de pastoral. Són sacerdots, diaques, religiosos, laics que, juntament amb el Bisbe diocesà, escolten, parlen i dissenyen els punts més importants de la tasca pastoral. Alguns heu participat i heu manifestat alegria i satisfacció per aquesta experiència eclesial. Segurament hi ha persones que encara desconeixen aquest esdeveniment tot i haver-lo celebrat ininterrompudament durant els últims vint anys; ho resumeixo en aquestes poques línies.

La vida ordinària del cristià se circumscriu a la parròquia o al moviment apostòlic en el qual aprèn, celebra i comparteix l'amor de Déu manifestat en la persona de Jesucrist. En aquest àmbit escolta la Paraula de Déu, prega, celebra els sagraments i comparteix els sentiments, fundats en la caritat, amb tots els altres a qui considera germans.

La diòcesi és un determinat territori en el qual viu la família dels batejats sota l'orientació i responsabilitat del Bisbe, nomenat pel Papa, que cuida aquesta porció del Poble de Déu. L'anomenem també Església particular que, juntament amb la resta de diòcesis amb els seus respectius bisbes, formem l'Església catòlica al capdavant de la qual està el Romà Pontífex.

Cada diòcesi compta amb una història determinada; amb uns costums i unes festes singulars; amb unes accions realitzades pels seus membres en compliment dels aspectes fonamentals de la

fe que professen. Això és indiscutible i mostra la unitat de tothom amb independència del lloc de naixement o de la cultura transmesa. Al mateix temps, cada diòcesi té les seves pròpies característiques, conegudes i fetes realitat per tots els seus membres que les senten com a pròpies i manifesten l'estima i la col·laboració amb la institució.

En el cas de la nostra diòcesi es convida a tothom a participar en l'aportació d'idees, en la realització d'activitats i en la proposta d'iniciatives que facin més coherent i creïble el missatge de Jesús en cada època de la història. Habitualment cristal·litzat tot això en una Assemblea a finals de curs com a conclusió i avaluació de les accions que es van donar a conèixer al principi en l'anomenada Festa de l'Enviament. Es busca amb això la cohesió de la comunitat diocesana i l'ajuda que podem compartir tots. Hi sol haver una ponència que il·lumina el treball del dia i una sèrie de grups de reflexió que aporten al conjunt les seves impressions i les seves iniciatives.

És també el lloc i el moment adequat per estudiar i aprovar el Pla Pastoral Diocesà que han preparat anteriorment els Consells de Presbiteri i de Pastoral. Ara mateix portem un any treballant sobre un esquema que es va enviar l'estiu passat i que, en les últimes setmanes, s'ha vist alterat per l'experiència terrible del confinament. Pretenem afegir les aportacions que, en aquest sentit, ens apropin a la realitat viscuda.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

El 17 de maig: La Pasqua del Malalt

La Pasqua del Malalt (VI diumenge de Pasqua) és el final de l'itinerari que va començar l'11 de febrer, dia que se celebra la Jornada Mundial del Malalt.

La campanya d'aquest any se centra en «Acompanyar en la soledat». Tot i que quan es van elaborar els materials encara no havia esclatat l'actual crisi sanitària i social, el lema és molt encertat per als moments que ens toca viure. Malgrat el confinament s'ha intentat acompanyar els malalts i les seves fa-

mílies, sobretot per part dels treballadors sanitaris. La Pastoral de la Salut ja va fer arribar els materials a les parròquies abans de començar la campanya.

El 17 de maig, l'Església s'acosta al món dels malalts, les seves famílies i els professionals sanitaris, tot mostrant el rostre de Crist que guareix i acompanya. Prenent especial importància els símbols: com el ciri pasqual com a llum de Crist que il·lumina la nostra acció i la nostra esperança.

CERCA DE VOSOTROS

Aplazamos
la Asamblea Diocesana

Queridos diocesanos:

Ya no sorprende a nadie la información sobre la suspensión o el aplazamiento de un evento por causa de la COVID-19. Ha ocurrido con fiestas, con reuniones, con conciertos, con viajes y con celebraciones. Lo hemos lamentado pero lo hemos aceptado con buen espíritu.

Hoy deseo comunicar que la Asamblea Diocesana, prevista desde hace un año para el próximo sábado, día 23 de mayo, queda aplazada para su celebración al primer trimestre del curso próximo. Anunciaremos con antelación la fecha concreta.

Muchos de vosotros conocéis el desarrollo de esta magna reunión que congrega a más de doscientas personas que representan a las parroquias, movimientos apostólicos, delegaciones de pastoral. Son sacerdotes, diáconos, religiosos, laicos que, junto al Obispo diocesano, escuchan, hablan y diseñan los puntos más importantes de la tarea pastoral. Algunos habéis participado y habéis manifestado alegría y satisfacción por esta experiencia eclesial. Seguramente hay personas que todavía desconocen este acontecimiento a pesar de haberlo celebrado ininterrumpidamente durante los últimos veinte años; lo resumo en estas pocas líneas.

La vida ordinaria del cristiano se circunscribe a la parroquia o al movimiento apostólico donde aprende, celebra y comparte el amor de Dios manifestado en la persona de Jesucristo. En ese ámbito escucha la Palabra de Dios, hace la plegaria, celebra los sacramentos y comparte los sentimientos, fundados en la caridad, con todos los demás a quienes considera hermanos.

La diócesis es un determinado territorio donde vive la familia de los bautizados bajo la orientación y responsabilidad del Obispo, nombrado por el Papa, que cuida esa porción del Pueblo de Dios. La llamamos también Iglesia particular que, junto al resto de diócesis con sus respectivos obispos, formamos la Iglesia católica a cuyo frente está el Romano Pontífice.

Cada diócesis cuenta con una historia determinada; con unas costumbres y unas fiestas singulares; con unas acciones realizadas por sus miembros en cumplimiento de los aspectos fundamentales de la fe que profesan. Eso es indiscutible y muestra la unidad de todos con independencia del lugar de nacimiento o de la cultura transmitida. Al mismo tiempo, cada diócesis tiene sus propias características, conocidas y hechas realidad por todos sus miembros que las sienten como propias y manifiestan el cariño y la colaboración con la institución.

En el caso de nuestra diócesis se invita a todos a participar en la aportación de ideas, en la realización de actividades y en la propuesta de iniciativas que hagan más coherente y creíble el mensaje de Jesús en cada época de la historia. Habitualmente cristaliza todo esto en una Asamblea a finales de curso como conclusión y evaluación de las acciones que se dieron a conocer al principio en la llamada Fiesta del Envío. Se busca con esto la cohesión de la comunidad diocesana y la ayuda que podemos compartir todos. Suele haber una ponencia que ilumina el trabajo del día y una serie de grupos de reflexión que aportan al conjunto sus impresiones y sus iniciativas.

Es también el lugar y el momento adecuado para estudiar y aprobar el Plan Pastoral Diocesano que han preparado con anterioridad los Consejos de Presbiterio y de Pastoral. Ahora mismo llevamos un año trabajando sobre un esquema que se envió el verano pasado y que, en las últimas semanas, se ha visto alterado por la experiencia terrible del confinamiento. Pretendemos añadir las aportaciones que, en este sentido, nos acerquen a la realidad vivida.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Campanya d'emergència de Mans
Unides per la crisi del coronavirus

Amb motiu de la crisi del coronavirus, Mans Unides ha obert un compte d'emergència per respondre a les peticions d'ajuda que està rebent des de la majoria dels quasi 60 països en els quals treballa. L'ONG de l'Església catòlica ha destinat ja més de 700.000 euros dels seus fons a projectes destinats a reduir les conseqüències que la pandèmia de coronavirus està tenint entre els més desfavorits. «Mans Unides, que fa més de 60 anys que lluita contra la fam i la pobresa en el món, treballa per donar resposta a una emergència que està fent que les xifres de la fam i la malnutrició s'incrementin de manera alarmant», assegura Clara Pardo, presidenta de Mans Unides.

Per a la presidenta de Mans Unides, «donar una resposta eficaç i efectiva a aquesta crisi és una qüestió de justícia». Clara Pardo apel·la a la generositat dels espanyols que, com sempre i també en aquesta crisi, estan demostrant una enorme solidaritat amb els que més pateixen, i demana que aquesta solidaritat es faci extensible més enllà de les nostres fronteres.

«En aquestes primeres setmanes, Mans Unides ha aprovat 29 projectes d'emergència que estan benefi-

ciant ja a prop de 350.000 persones, i que s'han destinat a atendre necessitats urgents en l'àmbit sanitari, de prevenció i d'assistència en l'alimentació i en la higiene, en països d'Amèrica, Àsia i Àfrica», informa.

Pardo assenyala que el coronavirus acaba d'arribar en aquests països, ho ha dit recentment l'OMS, que no deixa d'alertar sobre els estralls que aquesta pandèmia causarà entre els més vulnerables si no s'actua amb rapidesa i solidaritat. A més, sobretot a l'Àfrica, l'organització està fent un esforç per a dotar de material als hospitals en països en els quals els sistemes de salut són més que precaris.

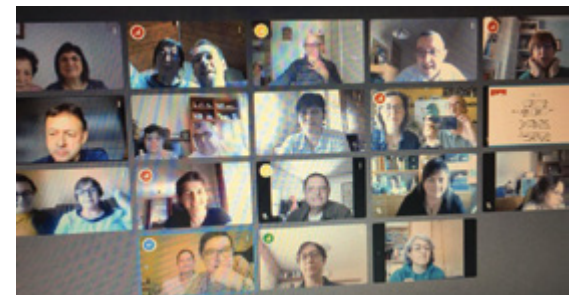
Mans Unides és conscient que aquesta crisi que, per ara, ha afectat amb més virulència els països econòmicament més desenvolupats, suposarà una veritable catàstrofe en països del Sud. «Demaneu la col·laboració de tots. Ara, més que mai, l'ajuda als països del Sud és vital, perquè ells també puguin recuperar-se de la crisi que ha comportat la pandèmia», insisteix Clara Pardo.

Com col·laborar: Compte d'emergència: ES42-0049-6791-7420-1600-0102; Bizum: 33439; Tel.: 900 811 888.

Celebració de l'1 de Maig
de forma telemàtica

En un context de confinament, la Pastoral Obrera de Lleida va celebrar l'1 de Maig per mitjans telemàtics. La missa del Primer de Maig, a causa de les difícils circumstàncies, enguany fou una celebració íntima en la qual hi van participar només un grup reduït de persones. Viscuda en comunió, tot i les mancances. Per exemple, no es va poder compartir l'Eucaristia ni donar-se la pau en persona. Es va tenir present el manifest de la Pastoral Obrera de Catalunya, i es va viure en unió als altres moviments cristians del món del treball.

Des de la Pastoral Obrera s'expressa la seva preocupació per les greus conseqüències socials que està tenint aquesta crisi sanitària i el seu desig d'afrontar-la canviant antics models. També, valorant els serveis públics, donant dignitat a les persones que fan tasques

assistencials, sovint en condicions de precarietat, i assegurant espais de trobada i expressió de tots els seus treballadors i treballadores. En la missa es va pregar per la millora de tots els malalts i per les seves famílies, i per a què aviat se superi aquesta situació.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «El Senyor no diu només que fem obres de caritat, que resem i de junem, sinó també que ho fem sense simulació, sense duplicitat, sense hipocresia» (11 de març).

@Pontifex: «Estem cridats a redescobrir què és allò que de debò compta, què és el que necessitem realment, què ens fa viure bé i, a la vegada, què és secundari i de què podem prescindir tranquil·lament» (11 de març).

@Pontifex: «Sota la teva protecció ens acollim, santa Mare de Déu; no rebutgis les súpliques que et dirigim en les nostres necessitats, ans lliura'ns de tot perill, oh sempre Verge, gloriosa i beneïda!» (12 de març).

@Pontifex: «Demaneu avui al Senyor la gràcia de no caure en la indiferència, la gràcia que totes les informacions que tenim sobre els dolors humans ens arribin al cor i ens moguin a fer alguna cosa pels altres» (14 de març).

Torrelameu honora des de casa la Mare de Déu del Roser

El poble de Torrelameu va viure de l'1 al 3 de maig, amb gran joia, la seva Festa Major en honor de la Mare de Déu del Roser. I ho va fer d'una manera diferent i especial, degut a la pandèmia del coronavirus. A més del pregó per via telemàtica, a càrrec de Pep Plaza, hi va haver focs artificials, repics de campanes i música ambiental a través de la megafonia municipal.

L'acte més vistós, sentit i participat fou la processó amb la imatge de la Mare de Déu, però sense acompanyants. Instal·lada sobre una plataforma vestida d'un mantell blau, fou remolcada per la furgoneta de l'Ajuntament. Adornada amb la formosor de les flors dels nostres jardins, va rebre els honors de les veïnes i els veïns, que li van tirar flors o les hi van posar sobre la plataforma en veure-la passar.

Va precedir la sortida de la processó la pregària del papa Francesc, adreçada a santa Maria davant la pandèmia de la Covid-19. Va ser resada per Mn. Pere des de la megafonia municipal.

Després de dues hores de recorregut, la imatge va tornar a l'església parroquial on romandrà fins al primer diumenge de maig de 2021, tot esperant que s'hagi superat aquest malson del coronavirus.

REFLEXIONS

Adéu-siau, Maria; Maria, adéu-siau

Tenia cent sis anys i una gran devoció a la Mare de Déu de Montserrat. Li agradava pujar a la santa muntanya i visitar Maria al seu cambriol. Recitava sempre, davant d'ella, una poesia que esdevenia pregària sentida i que va aprendre de ben joveneta, intitolada *Adéu a Montserrat*, de mossèn Cinto Verdaguer. Començava amb la primera estrofa: «Rient vaig arribar-hi, / plorant deixo l'altar; / podré, Verge, tornar-hi / ja que me'n tinc d'anar? / Aquí la nit és dia, / el cel aquí és més blau; / Adéu-siau, Maria; / Maria, adéu-siau». I, amb veu segura, anava recitant les set estrofes, l'una darrera l'altra. Quan arribava a la quarta, se li entelaven els ulls: «Sortint de vostra ermita, / un do us demanaré, / torneu-me la visita / l'instant que em moriré. / Estrella que al Cel guia / guieu-m'hi Vós, si us plau. / Adéu-siau, Maria; / Maria, adéu-siau». Alguna vegada havia d'aturar-se i unes llàgrimes corrien per les seves galtes. Ho superava ràpidament i continuava amb l'estrofa cinquena, la següent. Visita darrera visita, repetia el ritual davant la Moreneta, a Montserrat.

Fa dos anys, hi anà per darrera vegada, amb il·lusió i força bona salut, conscient alhora de la seva edat, de les limitacions que comportava, que cada vegada n'eren més. Un cop al cambriol, començà el ritual, la recitació del poema de Verdaguer. En arribar a la quarta estrofa, la començà serena: «Sortint de vostra ermita, / un do us demanaré, / torneu-me la visita / l'instant que em moriré». Els fills ho esperaven, trencà el plor que procurà contenir i altra vegada, amb veu ferma, mirant la imatge de Maria, continuà: «Estrella que al Cel guia / guieu-m'hi Vós si us plau. / Adéu-siau, Maria; / Maria, adéu-siau.»

Els fills i nets guarden aquesta trobada amb Maria, la darrera a Montserrat, en el seu cor, així com tants d'altres testimonis de fe de l'àvia. Alguns aprengueren el parenostre dels seus llavis. Tots s'han sentit estimats per ella, escoltats quan ha convingut... Les seves paraules i reflexions han estat referents en moltes ocasions.

Fa unes setmanes, traspassà envoltada de la família. De ben segur que en el darrer moment escoltà la veu de la Verge Bruna que, dolçament, li deia: «Benvinguda, Pepita; Pepita, benvinguda.»

Enric Puig Jofra, SJ

Festivitat pel beat Salvi Huix des de la Casa Sacerdotal

La diòcesi de Lleida celebra la festivitat del beat Salvi Huix cada 5 de maig després que fos beatificat a Tarragona, el 13 d'octubre de 2013. Les altres vegades es va oficiar una missa a la Catedral però, enguany, a causa del confinament, l'eucaristia en honor seu s'ha celebrat a la Casa Sacerdotal, presidida pel bisbe Salvador.

Salvi Huix i Miralpeix va néixer el 22 de desembre de 1877 a Casa Huix, masia casa pairal, pertanyent al Bisbat de Vic, i va estudiar al Seminari de la capi-

tal d'Osona. L'any 1935 va ser nomenat bisbe de Lleida i va entrar a la diòcesi, el 5 de maig de 1935, en la festivitat del diumenge del Bon Pastor.

Els esdeveniments polítics de l'inici de la Guerra Civil Espanyola el van afectar profundament. L'operació salvament, preparada amb tanta atenció i providència, no va tenir èxit. Es va lliurar voluntàriament i el van dur a la presó de Lleida. Va morir afusellat al cementiri de Lleida el 5 d'agost de 1936.

El Certamen Marià 2020, ajornat

La Junta de l'Acadèmia Mariana de Lleida ha decidit suspendre el Certamen Marià previst per al 4 d'octubre i ajornar-lo per a l'any vinent. A la vegada, ha anunciat que l'edició de 2021 no tindrà caràcter de concurs, com és tradicional, i en canvi serà un acte literari i musical que comptarà amb poetes i rapsodes convidats que recitaran poesies lloant la Mare de Déu. El certamen de 2021 tindrà un caire de pregària d'intercessió, de lloança i d'agraïment a la Mare de Déu pels favors rebuts i per la seva intervenció. S'enaltirà

Santa Maria de Natzaret, salut dels malalts, advocació a la qual es dedicarà l'acte. La junta, reunida per videoconferència, després d'haver considerat les circumstàncies provocades per la Covid-19, va prendre aquestes decisions.

El Certamen Marià que organitza l'Acadèmia Mariana de Lleida s'ha celebrat, any rere any, des de la fundació d'aquesta institució, l'any 1862, tret dels compresos entre 1936 i 1941. La seva finalitat ha estat sempre la d'enaltir la Mare de Déu.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. □ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / SI 149 / Jo 15,26-16,4a]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalic, rel. caputxí.

19. □ **Dimarts** [Fets 16,22-34 / SI 137 / Jo 16,5-11]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant

Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca.

20. □ **Dimecres** [Fets 17,15-22-18,1 / SI 148 / Jo 16,12-15]. Sant Bernadí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.

21. □ **Dijous** [Fets 18,1-8 / SI 97 / Jo 16,16-20]. Sant Secundí, mr. a Còr-

dova; sant Cristòfor Magallanes i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. □ **Divendres** [Fets 18,9-18 / SI 46 / Jo 16,20-23a]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càssia, rel. agustina.

23. □ **Dissabte** [Fets 18,23-28 / SI 46 / Jo 16,23b-28]. Sant Desideri, bis-

be; sant Joan Baptista de Rossi, prev. fund.

24. □ **Diumenge vinent**, l'Ascensió del Senyor (lit. hores, de la solemnitat: 3a setm.) [Fets 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23 / Mt 28,16-20]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; Sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

Diumenge VI de Pasqua (A)

COMENTARI

Dona raó de l'esperança que tenim

El gran protagonista de la història de l'Església és, sens dubte, l'Esperit Sant. Per això veiem, a la primera lectura, que *quan els apòstols, a Jerusalem sentiren dir que Samaria havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan*. Per què calia que hi anessin els apòstols si ja els havia evangelitzat Felip? Doncs perquè manca el més essencial: *Hi anaren, i pregaven per ells perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells*. És una forma de dir que al baptisme, sense l'Esperit Sant, li manca un element essencial. *Pere i Joan els imposaren les mans, i rebien l'Esperit Sant*. Ara amb l'Esperit Sant i en comunió amb els apòstols són membres de ple dret de l'Església.

També Jesús a l'evangeli anuncia la vinguda de l'Esperit Sant: *Jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre*. I per això pot dir als deixebles: *No us deixaré orfes: tornaré a venir*. L'Esperit Sant és l'Esperit de Jesús en la nostra vida. La vida, moguda per l'Esperit, es viu en l'amor: *El qui m'estima, és aquell que té els meus manaments i els compleix. El meu Pare l'estimarà i jo també l'estimaré i me li faré conèixer clarament*. Pare, Fill i Esperit Sant presents en aquell que estima i guarda els manaments. El Defensor ens ajuda a donar testimoni de Crist en la nostra pròpia vida.

Pere recomana: *Estiguen sempre a punt per a donar una resposta a tot-hom qui us demani la raó de l'esperança que teniu, però feu-ho serenament i amb respecte*. Ara bé manifestar la pròpia fe pot suposar sofriment. Per això adverteix l'apòstol: *Alguns criticaran la vostra bona conducta de cristians*. Per això avisa: *Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament*. Tenim el Defensor que ens ajuda en aquests moments. Hem de saber donar testimoni de la nostra fe, amb respecte, amb una bona conducta, sofrint si cal i estimant el Senyor, complint els seus manaments.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 8,5-8.14-17)

En aquells dies, Felip baixà a la província de Samaria, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisclant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se n'alegrà molt.

Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samaria havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells, perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Digueu a Déu: / «Que en són d'admirables, les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom.» / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes! R.

Convertí el mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, ell, / que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,15-18)

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per donar una resposta a tot-hom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians s'hauran d'avergonyar d'haver-ne malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament. També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit va ser retornat a la vida.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare, que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que joestic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li faré conèixer clarament.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 8,5-8.14-17)

En aquellos días, Felipe bajó a la ciudad de Samaria y les predicaba a Cristo. El gentío unánimemente escuchaba con atención lo que decía Felipe, porque habían oído hablar de los signos que hacía, y los estaban viendo: de muchos poseídos salían los espíritus inmundos lanzando gritos, y muchos paralíticos y lisiados se curaban. La ciudad se llenó de alegría. Cuando los apóstoles, que estaban en Jerusalén, se enteraron de que Samaria había recibido la palabra de Dios, enviaron a Pedro y a Juan; ellos bajaron hasta allí y oraron por ellos, para que recibieran el Espíritu Santo; pues aún no había bajado sobre ninguno; estaban solo bautizados en el nombre del Señor Jesús. Entonces les imponían las manos y recibían el Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos en él. / Con su poder gobierna eternamente. R.

Los que teméis a Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica / Ni me retiró su favor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,15-18)

Queridos hermanos: Glorificad a Cristo el Señor en vuestros corazones, dispuestos siempre para dar explicación a todo el que os pida una razón de vuestra esperanza, pero con delicadeza y con respeto, teniendo buena conciencia, para que, cuando os calumnien, queden en ridículo los que atentan contra vuestra buena conducta en Cristo. Pues es mejor sufrir haciendo el bien, si así lo quiere Dios, que sufrir haciendo el mal. Porque también Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne, pero vivificado en el Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,15-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Y yo le pediré al Padre que os dé otro Paráclito, que esté siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad. El mundo no puede recibirlo, porque no lo ve ni lo conoce; vosotros, en cambio, lo conocéis, porque mora con vosotros y está en vosotros. No os dejaré huérfanos, volveré a vosotros. Dentro de poco el mundo no me verá, pero vosotros me veréis y viviréis, porque yo sigo viéndolo.»

Entonces sabréis que yo estoy en mi Padre, y vosotros en mí y yo en vosotros. El que acepta mis mandamientos y los guarda, ese me ama; y el que me ama será amado por mi Padre, y yo también lo amaré y me manifestaré a él.»